

גיטין ב

דברים פרק כד

- (א) כִּי יִקַּח אִישׁ אִשָּׁה וְבָעֻלָּה וְהָיָה אִם לֹא תִמְצָא חֵן בְּעֵינָיו כִּי מִצָּא בָּהּ עֲרֹת דֹּבֵר וְכָתַב לָהּ סֵפֶר כְּרִיתֹת וְנָתַן בְּיָדָהּ וְשָׁלַחָהּ מִבֵּיתוֹ :
 (ב) וַיִּצְאָהּ מִבֵּיתוֹ וְהִלָּכָה וְהָיְתָה לְאִישׁ אֲחֵר :
 (ג) וְשָׂנְאָהּ הָאִישׁ הָאֲחֵרוֹן וְכָתַב לָהּ סֵפֶר כְּרִיתֹת וְנָתַן בְּיָדָהּ וְשָׁלַחָהּ מִבֵּיתוֹ אוֹ כִּי יָמוּת הָאִישׁ הָאֲחֵרוֹן אֲשֶׁר לָקַחָהּ לוֹ לְאִשָּׁה :
 (ד) לֹא יוּכַל בְּעֻלָּה הָרִאשׁוֹן אֲשֶׁר שָׁלַחָהּ לָשׁוּב לְקַחְתָּהּ לִהְיוֹת לוֹ לְאִשָּׁה אַחֲרֵי אֲשֶׁר הִטְמִינָהּ כִּי תוֹעֵבָה הוּא לִפְנֵי יְקֹנֶק וְלֹא תִחַסֵּי אֶת הָאֶרֶץ אֲשֶׁר יְקֹנֶק אֶלְהִידָּהּ נִתֵּן לָדָּ נֶחֱלָה :

רמב"ם הלכות גירושין פרק א הלכה א

אין האשה מתגרשת אלא בכתב שיגיע לה וכתב זה הוא הנקרא גט, ועשרה דברים הן עיקר הגירושין מן התורה ואלו הן : שלא יגרש האיש אלא ברצונו, ושיגרש בכתב ולא בדבר אחר, ושיהיה ענין הכתב שגרשה והסירה מקניינו, ושיהיה עניינו דבר הכורת בינו לבניה, ושיהיה נכתב לשמה, ושלא יהיה מחוסר מעשה אחר כתיבתו אלא נתינתו לה, ושיתננו לה, ושיתננו לה בפני עדים, ושיתננו לה בתורת גירושין, ושיהיה הבעל או שלוחו הוא שנותנו לה, ושאר הדברים שבגט כגון הזמן וחתימת העדים וכיוצא בהן הכל מדברי סופרים.

	צריכים לומר בפני נכתב	חולק או מסביר דעה אחרת?
תנא קמא	מביא ממדינת הים	
ר"ג	אפילו מביא מרקם או חגר	מסביר או חולק על תנא קמא
ר"א	אפילו מכפר לודים ללוד	מסביר או חולק על תנא קמא
חכמים	אפילו מוליך מארץ ישראל או ממדינה למדינה במדינת הים	מסביר או חולק על תנא קמא
רשב"ג	אפילו מהגמוניא להגמוניא באותה מדינה	מסביר או חולק על חכמים
ר' יהודה	גבולות – רקם אשקלון ועכו	נותן גבולות – מה נחשב כארץ ישראל
ר' מאיר	עכו כארץ ישראל לגיטין	

	לפי רבה האם צריך לומר בפני נכתב?	הטעם	לפי רבא האם צריכים לומר בפני נכתב?	הטעם
דאיתוהו בי תרי	כן	כי עדיין אינם בקיאים – לא משנה כמה אנשים מביאים את הגט	לא	השליחים מתפקדים כמו עדים שעכשיו מצויים לקיים את הגט
ממדינה למדינה בארץ ישראל	לא	כי בקיאים	כן	אינם נמצאים לקיים את הגט
באותה מדינה במדינת הים	כן	אינם בקיאים	לא	אפשר למצוא עדים

קושי על רבה : ולרבה, דאמר לפי שאין בקיאים לשמה, ליבעי תרי, מידי דהוה אכל עדיות שבתורה! **תירוצ :** עד אחד נאמן באיסורין.

קושי : אימור דאמרין עד אחד נאמן באיסורין, כגון חתיכה ספק של חלב ספק של שומן, דלא איתחזק איסורא, אבל הכא דאיתחזק איסורא דאשת איש הוי דבר שבערוה, ואין דבר שבערוה פחות משנים!

תירוצ : רוב בקיאים הן. ואפילו לר"מ דחייש למיעוטא, סתם ספרי דדייני מיגמר גמירי, ורבנן הוא דאצרוך, והכא משום עיגונא אקילא ביה רבנן